

(המשך מעמוד 10)

שעשיתי, אבל המיסמכים והעוכרות מעידים על עצמם. אני פחות-פחות מהראיון. אנה, תשמרי עליי

נכוד המישפחה

המעלה הגדולה ביותר שלי היא כושר הדיבור והשיכנוע שלי. מאיר גבאי, מי שהיה מנכ"ל מישפחה המישפטים, תמיד היה מנחה אותי: "אתה, גשית תמיד לכיכריות ביותר. מקסימום — יגידו לך לא, אבל עם כושרהשיכנוע שלך, אני מפקפק בכך..." חוץ מזה, אני מתיידדת מהר מאוד,

אתיה בת 16

סין חדרה כזאת לפרסיוויו

אם כי גם קונה שונאים במקביל. לצד יריידי הרבים, יש כמה אנשים שהשם שלי מעביר בהם צמרמורת. חוץ מזה, אינני נחשבת לאשה טיפשה במיוחד ואני מאמינה בעבודהעבודהעבודה. בעיקר אני מסתמכת על כושרהשיכני נוע.

למשל: הזומנתי לכנס הבינלאומי על פשיעה. החלפתי ברחילי ורחימו את השופט גבי כך. מוכן שהתכוננתי שיתקפו את מרדכי נתן ישראל, על מדיניותה כשטחים, וי כלה הנושאים הרגילים.

ככנס כלטי הנציגים הערביים. ריב רודיברו, עד שקמתי ואמרתי: "דיברתם על פשעים נגד קשישים, נגד ילדי רים, נגד לאומים, שכחתם רק סוגיף שע אחד — מה עם הפשיעה נגד נשים? אונס? רצח על רקע כבוד המישפחה?"

לפתע נשמעו מחאותכפיים סועות. רות. זכיתי ברשותהדיבור, ובאירוע נדיר: במקום שישראל תותקף, כמו תמיד, ישראל הוכילה יומה חיובית. הצ' לחתי להסית את הנושא.

שפת האהבה

יש מה של שימחה השתרבב לכך תרות אגב שערוריה שצבטה לבכות. אביה ז"ל חי עם השוקנית לאה רגנית, וסיפוראהבתם תועד בכי תבה יפה. האב היה מעורב בתביעה מישפטית. התובעת היתה בתה של רגנית, השח קנית אוהלה הלוי, (אשתו הראשונה של שייקה אופיר). בעוד שאוהלה ריברה על רכוש, כספים, ירושה, ריבר הישיש החור לה בשפת האהבה, ולא הבין בדיוק מה רצו ממנו. כמה חורשים.

סיפרה לי שימחה השבוע: אבא שלי היה בן 80. הוא חי עם רגנית כמו ווגי יונים. זהו סיפור מופלא, איך שהם פגשו

זה את זה במכולת. אבא לקה בהתקף-לב בדיוק בעת שרגנית נפטרה. כל מה שהורה רצה היה לגמור את חיי מרייתה. "אוהלה הלוי רצתה להוציא אותו משם. היא הגישה תביעה. אני שהייתי או בחו"ל. אמרתי לה: חביבה, אני ואבא שלי לא מעוניינים בשום ירושה. אבא פשוט רוצה להיות עם הזכר של רגנית."

"ניסיתי לשכנע את אבא לעבור לדירה אחרת. הוא ענה לי: "אני פשוט רוצה להיות ליד התמונות שלה, עם האווירה..." הוא ענה כל העת טרט שחור. בסוף הסכים ללכת לבית-אבות בניבעתיים. משם נאלצתי להעביר אותו לבית-החולים. הוא היה חולה בסרטן. ישבתי לידו חודשיים. פעם הגעתי לשיא בן 72 שעות רצופות.

הייתי כל-כך עייפה, עד שנדרמתי תוך כדי הנחה, וכמעט נהרגתי. חצי שנה אחרי מות רגנית, הוא נפטר. ישבתי לידו כל הלילה, והרגשתי איך הוא רועך והולך. הוא נפטר לי בדיעבד."

הבמיניסטיח

התרכנו"

אצלנו בבית, אמי היתה מאד פעלתנית. לא חינכו אותי ואת אחי. תי באורח שונה מהחינוך שקיבל אחי. אחותי היא מורה, ואחי רופא. כשהייתי קטנה רציתי ללמוד מישפטים. כל השנים היה לי חושיצר מפותח.

ניתן לומר שהרעיונות שלי הן פמיניסטיים. טיוח. אני רוגלת בוכיית האשה, ובעיקר — במתשויוויוןההורמוניות לגבר ולא-שה.

אני חוותי אישית את הקשיים, כפל התפקידים, של הנשים. נוסף על הקרירה שלי גידלתי מישפחה כמו יד, בלי עזרה.

אני מתגאה בארבעה ילדיי: הבכורה היא דוקטורנטית בארצות-הברית. עכ"ש יורעכשו היא ילדה בן. הבת השניה היא ארכיטקטית מצליחה. היא עובדת בפרוייקט של רם כרמי. הבן השלישי למד רפואה, ואילו הבן הצעיר, שהוא בן 18, התקבל כעת לטכניון. אני מקווה שיתאפשר לו ללמוד בעתודה.

כיום גם הפמיניסטיות המוצהרות התרככו. אפילו בטי פרידו עשתה סיבוב, והיא כבר לא כל-כך קיצונית. כיום גם היא רוגלת כניסיתיה בין קריירה לבין מישפחה.

הרעיונות שלי ברובם הם פמיניסטיים, אבל אני לא אנטיגברים.

מי הכינור השני?

ב-1976 השתתפתי בכנס של אירגון הנשים באו"ם. זאת היתה הפעם הראשונה שהורמן כלכלי ללוות בכנס כלטי הנציגים הערביים.

לפתי ברשותהדיבור, ובאירוע נדיר: במקום שישראל תותקף, כמו תמיד, ישראל הוכילה יומה חיובית. הצ' לחתי להסית את הנושא.

איתי. בדרך-כלל הוא שיחק בנטיעות כינור ראשון, או שנסענו לאחד. הוא קנה כרטיסים לקונצרט והמתין לי בלונקונקונסטר. היתה אז אווירה עויינת נגד ישראל באו"ם, וחיינו כהחלטות אצוני בתדירות גבוהה. אני טר

פוס שקרן, ולמדתי את החומר ביסודיות כמשך שעות הלילה. לפתע גיליתי שעומדים לצרף את ישראל לאיזור המיזרח-התיכון. הצעד הבא היה ברור: אלה יורקו אותנו ברובי קולות.

ניגשתי אלהישבת-ראשואימתי ש' אעזוב ברעש את הכינוס ואגרסו למי בוכה. עדיף לנו כך, הסברתי לה, מאשר להיזרק.

אחרי דין ודברים היא שאלה אותי: "אז מה ניתן לעשות?" עניתי: "ניתן להעביר את ישראל כי שקט לאיזור אירופה". וכך היה. הרגשתי סיפוק אדיר. בינתיים המתין לי בעלי בלונקונקונסטר כשעה, עד שי הצלחתי להודיע לו. הרגשתי איום ונר. הוא דווקא נהג כג'נטלמן אמיתי, ורק ביקש שכפועם הבאה אודיע לו בעוד מועד. הצלחתי והרגשתי נורא.

מאז אנחנו נפגשים בחו"ל רק אחרי שאני מסיימת את שליחיותיי. חברות שלי נתקלו במצבים דומים, ואנחנו נוסעות ביחד לשליחיות.

הסורי ביד

ה היתה ב-1985. נאמתי בכנס באי"טלית. אחרי הנאום — הרגשתי ש' הותרתי רושם — ניגש אליי אדם וביקר אותי על הנאום.

שאלתי את האדם כטיבעיות: האם תתמוך בי? הוא נראה נבוך לשניה, אך מייד ה' שיב כנימוס: "כן, כן".

הקונסול הישראלי, שהלך אחריי, כמעט התעלף. את ידעתי מי זה היה? הסתכלת מה היה כתוב על התג שלו? זה היה ראש-המישלחת הסורית.

הפצצה הבלונדית"

ישים לא תמיד מפרגנות אחת לשי'ניה. היו גם מיקרים שבהם ייחסו נ' שים את הצלחותיי לצורת הייצונית. אבל אני לא מעוניינת לפרט מיקרים ושמות.

צורה הייצונית? פעם צולמתי באירוע עם השחקנית ז'וא' גבור. ניגש אליי אחר-כך מישו והחמאי לי: "אני מעדיף אותך עליה..." פעמים רבות אני מזכירה לאנשים בצורת הייצונית את מרגיט תאצ'ר (אכן קיים דמיון מסויים, אם כי תאצ'ר נמוכה יותר ופחות מרשימה במציאות מאשר שימחה).

אחד הנציגים היפאנים באו"ם היה מכנה אותי תמיד: "הפצצה הבלונדית". הוא חיבב אותי והתכוון לכך שאני תמיד נלחמת על ריעותיי.

חוכרת צמודה

ני לא אהבתי בגדים יקרים, ואינני מסתנוורת משמות. יש לי תופרת מזה 25 שנים. היא תופרת על פי הטעם

יועצת שימחה עם לאה רבין. ונרדמתי תוך כדי הנהיגה, וכמעט והרתמתי

הנזיח קטנות

(המשך מעמוד 25)

תוך שימוש רב בעץ, במראות גדולות ובריהטים עתיקים. האווירה משררת מייד שכאן מוצגים בגדים איכותיים, ובכך רומזת לעובדות כרחוב מי הל' קוחה המתאימה ומי לא.

בעיצובה של שפיר ניתן לראות בגדים נשיים ואלגנטיים מאוד, יש נטיה לשמרנות. ומיסחריות, והקווים המרכיבים של הרגמים המתחשבים בגוף האשה יעניקו להרבה נשים הרגשה נר' זה כשחן יתעטפו בבגדים אלה.

המחירים: 90 שקלים לחולצה או למיכנסיים מכותנה; 155 שקלים לחד ציאתיקלוש; 160 שקלים לשימלת-בוקר מכותנה עם כתפיות ומיקבצות; 260 שקלים לשימלה עם שרוול קצר ומיקבצות; ושמלות-ערב עד 800 שק' לים. המחירים יכולים להיות גבוהים יותר, אם המדובר בהזמנה אישית או בשימלת-כלה.

טון גברי. אורנה אלעמי (28) מתכננת בימים אלה פתיחה של חנות שניה באיזור כיכר-המרדניה. החנות ה' ראשונה שלה פועלת כבר שנתיים בר' חוב דיונגוף. החנות הקטנה והצפופה מומינה אליה הרבה מהעובדים ושבים ברוב לראות מה מסתתר מאחורי השם מודאדא (שילוב של המילים "מודה" ו"דאדא", כשמו של זרם כאמנות ה' מודרנית).

אין כל קשר בין צורת החנות לבין הרגמים המוצגים בה. החנות נראית

שימלה לעונת-המעבר (נשי ואנאטי)

מיקרית, אבל הבגרים, לעומת זאת, נר' אים כאילו תוכננו בקפרנות רכה. העיצוב, המושפע מסיגנון יפאני, מתבטא בקווים ארכיטקטוניים ואסי' מטרים, משולב בסגירות מעניינות ר' מפתיעות שאינן מוכתבות מראש. כל אחת יכולה לכפתר את הבגר כפי שהיא רוצה. ישנו אלמנט של מישחק, גישה של אלתקחחיות-עצמך-כל-כך-ברצי'נות.

ניתנת תשומת-לב לכל צידי הבגר — קיים אלמנט עיצובי גם מהצד וגם מאחור. לא כל אשה תרגיש נוח בבגדים כא' לה. הם מתאימים לאשה הרוצה להת' בלט, והמוכנה להיראות שונה. זהו ביגוד מאוד אינרודיאל, עם טון גבי רי. הבגרים רחוקים מהגוף, מטשטשים את הקווים הנשיים, וגראים לפעמים כביגדייוניסקס.

המחירים: 129 שקלים לחולצת-כותנה; 169 שקלים למיכנסייפישתן; 198 שקלים לשימלת-פישתן. שלא כמו שפיר, אלעמי איננה מא' מינה בתפירה אישית, וממילא אין לה זמן עכשיו עקב פתיחת החנות השניה. שותפה בעסקים הוא אביה, אשר דחה אותה, אחרי שנתיים של עבודה כשכיל אחריים, לפתוח עסק עצמאי.

יצירותיהן של שפיר ואלעמי מתאיי מות לאקלים המקומי, והנהויות של קניה בבית, עם המנטאליות הישראלית הישירה והלא-מצועצעת. בהחלט מצ' ריקים רכישת מלתחה בארץ.

תמרורים

הפרקליט שגבר על הנאצים

נבחר ♦ בקאהיר, כעמית-כבוד של המכון למישפט בינלאומי, פרוי פסור (למישפט בינלאומי) נתן פייני ברג, 92, מי שהיה דייקן הפקולטה למישפטים באוניברסיטה העברית בר' ירושלים. פיינברג, מישפטן יליד ליטא, שהחל את הקריירה שלו כמנהל מח' לוקה במישרד (היחיד מסוגו בהיס' טוריה) לענייני יהודים בממשלת ליטא שבין שתי מילחמות-העולם, התפרסם בשנת 1933 כפרקליטו של יהודי גר' מני (אחד ברנהיים, תושב שלזיה) עת אילץ פיינברג את ממשלת גרמניה הנאצית, בהוראת חבר-הלאומים (קור') מו של ארגון האומות המאוחדות) לה' תיר לאותו יהודי להגר מגרמניה כש' הוא מוציא את כל רכושו הרב עימו.

שתי הנשים

ב-1,788 חרדים

הוכרז ♦ תוך כדי מחלוקת, כאשר נמצאו כאלה שהציעו את התואר לילי נכסי דלאניירי יפאני, כאיש העשיר ביותר בעולם, שרכושו נאמד ב-25 מיליארד דולר, הסולטאן חסן אל' בולקויא, 41, שליטה של נסיכות ה' נפט הועירה (150 אלף תושבים, 6,000 קילומטרים מרוכעים) ברוני שבדרום מיזרח אסיה. אל'בולקויא, הצוער ב' ראש מיצער 132 מיליארדי הדולר רים בעולם, נשוי לשתי נשים, שילדו לו שש בנות ושלושה בנים, מתגורר בארמון בן 1,788 חרדים והעניק, לפני שנתיים, כלאחר די, 10 מיליון דולר לקונטרסאם הנלחמים במישטר הסני דניסטי בניקרגואה, תרומה שלא הגי' עה כלל ליעדה, אלא נעלמה ברכה לבנק שווייצ'.

אלוף-מישונה

על הסוס

זכה ♦ בלטקיה הסורית, כמדל' ייתיהוזה בתחרות רכיבה על סוסים, במיסגרת מישחקי הים התיכון. באסל אל-אסר, 25, בנו בכורו של שליט סוריה, חאפט' אל-אסר. אל-אסר הצעיר הוא מהג'רס-בניין בהשכלתו, המשרת בצבא הסורי בדרגת אלוף-מישונה.

הספר קצר

בידיש פשוטה

נפטר ♦ בירושלים בגיל 89, יע' קב יצחק סופר, יליד ירושלים הע' תיקה שנודע כאמן במלאכת הכנת בתי תפילין (המכילים את קלף הקטעים המקורשים) לקהילה החרדית. לסופר, שלמד את מלאכתו אצל אמן ירושלמי מפורסם לא פחות, ששמו העיד על מלאכתו, נתנאל תפילונסקי, נישא, ליד קברו בהרהויותים, הספר קצר כיו' תר, לפי הנוסח שננטע בשעתו עלידי רב חרדי אחד שהציע כי בהספרו הוא יתואר רק כ"אלטער ירושלמער איד" (יהודי ירושלמי קשיש).

המוכס שידע

כיצד לחיות

נפטר ♦ ברס אלהיימה, אחת משבע נסיכויות המיפרץ הפרסי, בגיל 147, מורחמי סלים ג'זימעיה, הק' שיש שב-200 אלף תושבי הנסיכויות. ג'זימעיה, מוסס לפי מצצוען, שתיפקד עד יומו האחרון ושהותיר מאחוריו אל' מנה בת 95, שלושה בנים ו-17 נכדים, גינים וריכעים, ייחס, בעודו בחיים, את אריכות-ימיו לתפריטו הקבוע שהוגבל לדבש ודגים.

* סכון מחקר יוקרתי, שמושובו בו' נבה השווייצ'ית, המקיים את כיוסויו, אחח לעונה, באחת מבריוח 43 הארצות מהן באים 132 עמיתיו.